

5. מחזור ליו"ב

כי הנה כחמר ביד היוצר. ברוצתו מרחיב וברוצתו מקצר. כן אנחנו בידך. חסד נוצר. לפרית הבט ואל תפן ליצר

6. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק י הלכה ד

דברי הפורענות שהנביא אומר כגון שיאמר פלוני ימות או שנה פלונית רעב או מלחמה וכיוצא בדברים אלו אם לא עמדו דבריו אין בזה הכחשה לנבואתו, ואין אומרים הנה דבר ולא בא, שהקב"ה ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ואפשר שעשו תשובה ונסלח להם כאנשי נינוה, או שתלה להם כחזקיה, אבל אם הבטיח על טובה ואמר שיהיה כך וכך ולא באה הטובה שאמר בידוע שהוא נביא שקר, שכל דבר טובה שיגזור האל אפילו על תנאי אינו חוזר, ולא מצינו שחזר בדבר טובה אלא בחרבן ראשון כשהבטיח לצדיקים שלא ימותו עם הרשעים וחזר בדבריו, וזה מפורש במסכת שבת, הא למדת שבדברי הטובה בלבד יבחן הנביא, הוא שירמיהו אמר בתשובתו לחנניה בן עזור כשהיה ירמיה מתנבא לרעה וחנניה לטובה, אמר לו לחנניה אם לא יעמדו דברי אין בזה ראיה שאני נביא שקר אבל אם לא יעמדו דבריך יודע שאתה נביא שקר, שנאמר אך שמע נא את הדבר הזה וגוי הנביא אשר ידבר שלום בבוא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו ה' באמת.

7. רד"ק

(ט) **לבנות ולנטוע** - פי' וכן עשיתי שבניתים ונטעתים ואחר כך עשה הרע ונחמתי והוצרכנו לפירוש הזה לפי שצריך להפריש בין שתי המדות האלה כי הרעה לא תחול אם יעשו תשובה אבל הטובה תחול על כל פנים כיון שיעדה האל אבל לא תעמוד אם יעשו הרעה כמו שאמר ירמיהו לחנניה בן עזור ויש רמז בענין הזה כי ברעה אמר חשבתי ובטובה אמר אמרתי :

8. רד"ק

(י"ח) **כי לא תאבד תורה מכהן** - כלומר מה אנו חסרים אם ימות כי לא תאבד בעבור זה התורה כי שאר הכהנים יודעים אותה וכן יש אתנו חכמים בעלי עצה וכן יש אתנו נביאים שיאמרו לנו דברי נבואה ולא יהיו כמו זה שאינו מתנבא עלינו כי אם רע :

9. בבא קמא דף ט"ז:

רבי אלעזר אמר : זיני זיני, ר' שמואל בר נחמני אמר : בשמים שכל המריח בהן בא לידי זימה. (ירמיהו יח) כי כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי - רבי אלעזר אמר : שחשדוהו מזונה, ר' שמואל בר נחמני אמר : שחשדוהו מאשת איש. בשלמא למ"ד שחשדוהו מזונה, היינו דכתיב : (משלי כ"ג) כי שוחה עמוקה זונה, אלא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, מאי שוחה? אטו אשת איש מי נפקא מכלל זונה? בשלמא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, היינו דכתיב : (ירמיהו יח) ואתה ה' ידעת את כל עצתם עלי למות, אלא למאן דאמר שחשדוהו מזונה, מאי למות? שהשליכוהו לבאר טיט

תוספות שם

שחשדוהו בזונה - דירמיה כהן הוה וזונה אסורה לכהן.

10. מהרש"א חידושי אגדות שם

כי כרו שוחה כו' רשב"ן אומר מלמד שחשדוהו מא"א כו'. וכן אמרו בפרק חלק גבי מרע"ה וישמע משה וגוי ששמע שחשדוהו מא"א כו' יש לפרש בזה שמשה וירמיה שניהם שוים היו מוכנים לנבואה לזמן רב כמ"ש מרחם הקדשתיך עליך אמרתי למשה נביא אקים להם כמוך זה הוכיחם מ' שנה וזה הוכיחם מ' שנה והוצרכו לפרוש מנשותיהם כמ"ש במשה ואתה פה עמוד וגוי ומזה היו נחשדים בעיני ליצני הדור שאמרו א"א לילוד אשה לפרוש מן האשה זמן רב כ"כ וק"ל :